

Rezumatul Studiului 12 - Umblați cârmuiți de Duhul

A A UMBLA ÎN DUH. Galateni 5:16, 18.

- ❖ Ce vrea să spună Biblia prin „umblarea” pe căile lui Dumnezeu (Deuteronomul 13: 4-5; Romani 13:13; Coloseni 1:10)?
- ❖ Voia lui Dumnezeu este prezentată clar în Biblie, pentru a putea „umbla” în ea. Aceasta include, bineînțeles, însușirea celor zece porunci și a altor reguli care ne ajută să trăim cum Dumnezeu dorește.
- ❖ Totuși, a ne însuși aceste porunci ca și mijloc de mântuire înseamnă a ne abate de la Cale, a umbla fără a ține seama de ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi.

B LUPTA CREȘTINULUI. Galateni 5:17.

- ❖ Acceptând jertfa lui Isus, credinciosul dobândește o nouă natură – spirituală – care intră în conflict cu cea „carnală” (Romani 7:14-25).
- ❖ În fiecare zi trebuie să luăm decizia de a ne pune de partea Duhului, prinzându-ne de mâna Sa puternică.

C FAPTELE FIRII PĂMÂNTEȘTI. Galateni 5:19-21.

- ❖ Pavel pune în contrast rezultatul de a trăi după fire cu cel de a trăi după Duh. Aceste liste au două diferențe semnificative:
 - Primele sunt „fapte”, celelalte sunt „roade”.
 - (1) Firea comandă, ne cere, ne obligă să păcătuim.
 - (2) Duhul produce în noi o purtare sfântă.
 - „Faptele” sunt la plural, „roada” la singular
 - (1) Natura păcătoasă aduce diviziune, confuzie și dezbinare.
 - (2) Natura spirituală alimentează unitatea
- ❖ Păcatul distruge relațiile umane și produce durere. Duhul Sfânt restaurează relațiile și produce viață veșnică.

D ROADA DUHULUI. Galateni 5:22-23.

- ❖ Dragostea este în fruntea listei roadei Duhului și din ea emană toate celelalte virtuți.
- ❖ Chiar dragostea este virtutea care rezumă împlinirea celor Zece Porunci (Matei 22:35-40).
- ❖ Dragostea este contrară naturii păcătoase a omului. De aceea dragostea este distincția principală a credinciosului.

E A TRĂI PRIN DUH. Galateni 5:24-26.

- ❖ În Galateni 5:16-26, Pavel folosește cinci verbe pentru a descrie tipul de viață condus de Duhul.
 - A umbla [*peripateō*] (v. 16). Trebuie să Îl urmăm în fiecare zi pe Isus, să trăim cu El;
 - A fi călăuzit (v. 18). Trebuie să permitem Duhului să ne indice unde trebuie să mergem și ce trebuie să facem;
 - A crucifica (v. 24). Trebuie să dăm morții natura noastră firească și să alimentăm natura noastră spirituală;
 - A trăi (v. 25). Trebuie să ne naștem din nou zi de zi;
 - A umbla [*stoicheō*] (v. 25). Trebuie „să ținem pasul” cu ritmul marcat de Duhul Sfânt, lăsându-L pe El să ne dirijeze viața.